

Det bemærkes, at der ikke er anvist Generaler Qvarteer, og at der under Antallet af Qvarterer for ugifte Underofficerer er indbefattet Corporalsqvarterer, uden at man er istand til at udsøndre dem."

Af den første Fortegnelse sees, at Antallet af de Embeds- og Bestillingsmænd, som herefter ville erholde Friholig, ikke er meget stort; men det kunde bestryktes, at der efterhaanden vil udvikle sig den Anskuelse, at de i 1ste Stykke af § 28 nævnte Embedsmænd have et vist Krav paa at erholde Friholig, og man foreslaaer derfor, at der tilføies: „Dog kan Antallet af de nu tilstaaede Tjenesteboliger, for hvilke intet Afdrag erlægges, ikke forøges uden særlig Bevilling gennem Finantsloven.“ At de Boliger, som nu leies af Staten til 2 høiere Officerer, ikke uden særlig Bevilling kunne overlades frit til de Vedkommende, antages at følge af Paragraphens Indhold.

Af den anden Fortegnelse sees blandt Andet, at det Antal Officerer, som har Bolig i Militaaretatsens Bygninger, ikke er meget stort, og Udvalget troer derfor, at man kan blive staaende ved de i Lovudkastet opførte Afdrag for Bolig. Underofficerernes Antal er vel temmelig bethdeligt; men Udvalget finder dog ikke tilstrækkelig Anledning til at foreslaae nogen Forandring i de Afdrag for Bolig, som ere opførte i § 9.

17) Udvalget kan ikke finde, at der er Grund til at lade Statskassen overtage Udbedelsen af den under 9de Juni 1819 fastsatte Afgift af 2 pCt. af Gagen for de Embeds- og Bestillingsmænd, hvem der i Kjøbenhavn er anvist Bolig i Militaaretatsens Bygninger. Derimod synes Resolutionen af 3die Februar 1836, ifølge hvilken Statskassen udreder Skatten for de casernerede Lieutenanter, ikke at stemme med de nu bestaaende Forhold og foreslaaes derfor ophævet.

18) Da det er meget ønskeligt, at de gjældende Bestemmelser for Diæter, Cantonnements- og Felttillæg snarest muligt komme under Forhandling, foreslaaes Ordene: „indtil videre“ i § 34 i Linie 3 rettede til: „1ste April 1869“.

19) Da det ofte kan hændes, naar de til samme Tjenesteclassse hørende Personer skulle deles i lige store Lønningsclasser, at dette ikke nøiagtigt kan udføres, fordi det Tal, hvormed der skal deles, ikke gaaer op i Personernes Antal, indstilles, at der herom fastsættes en almindelig Regel.

Udvalget foreslaaer i den Anledning efter § 36 i Lovudkastet at indstyre en ny Paragraph, saaledes lydende:

„Naar en Tjenesteclassse eller Tjenestegrad indeholder flere Lønningsclasser, som efter Loven skulle være lige store, og Lønningsclassernes Tal ikke gaaer op i Tallet af de Personer, som findes i Tjenesteclassen eller Tjenestegraben, blive følgende Regler at iagttage:

Er Lønningsclassernes Antal 2, tillægges det overskydende Nummer den ældste Klasse.

Er Lønningsclassernes Antal 3, tillægges det første overskydende Nummer den mellemste Klasse, det andet den ældste Klasse.

Er Lønningsclassernes Antal 4, tillægges det første overskydende Nummer den næstnyngste Klasse, det andet den næstældste, det tredje den ældste.

Vacante Nummere medregnes ikke ved de Tjenestegjørenendes Fordeling imellem Lønnings-